

holder et afsnit om pålæg efter dyreværnsloven, og som blev udsendt første gang i 2000, er senest blevet revideret i januar måned i år. Herudover er der, også med henblik på at styrke politiets og anklagemyndighedens arbejde i dyreværns-sager, udarbejdet en manual til politikredsene om dette emne. Manualen, der revideres hvert år af rigspolitiet efter høring af bl.a. Justitsministeriet, Rigsadvokaten og Fødevarestyrelsen, er lagt ind i politiets interne elektroniske sagsbehandlings-system, så der er let adgang til informationer.

For så vidt angår forslaget om at skærpe straffene til fængselsstraf i sager om grovere og ufor-svarlig behandling af dyr og især om dyremis-handling, vil jeg gerne starte med at slå fast, at strafferammen for dyremishandling ifølge dyreværnslovens paragraf 28, stk. 1, er fængsel i indtil 1 år og i gentagelsestilfælde 2 år. Der er således det helt klare udgangspunkt, at sager vedrørende mishandling af dyr afgøres med frihedsstraf.

Undersøger man retspraksis på dette område, er der således også en lang række eksempler på sager om dyremishandling, hvor den ansvarlige for mishandlingen er blevet idømt en frihedsstraf. Det er derfor ikke dækkende, når forslags-stillerne i bemærkningerne til beslutningsforslaget anfører, at sager om dyremishandling kun sjældent ender med frihedsstraf.

Med hensyn til straffen for grov og ufor-svarlig behandling af dyr følger det af dyreværnslovens § 28, stk. 1, at straffen for ufor-svarlig behandling af dyr er bøde eller fængsel i indtil 1 år. Selv om udgangspunktet her er, at der idømmes en bødestraf, så findes der i retspraksis også eksempler på, at domstolene efter en konkret vurdering har idømt en tiltalt frihedsstraf i sager vedrørende grovere og ufor-svarlig behandling af dyr.

Herudover vil jeg minde om, hvad jeg nævnte helt indledningsvis, nemlig at bødeniveauet for overtrædelse af dyreværnsloven er blevet skærpet inden for de sidste 5 år, navnlig i 2003.

Når der henses til, at der allerede i dag i praksis anvendes frihedsstraf i sager om grovere og ufor-svarlig behandling af dyr og især om dyremishandling, finder regeringen ikke, at der er behov for generelt at skærpe straffen yderligere i sager om overtrædelse af dyreværnslovgivningen. Som jeg startede med at understrege, er regeringen imidlertid helt enig med forslagsstillerne i, at et brud på dyreværnslovgivningen er en alvorlig forseelse, og at vi skal sikre, at politiet har de nødvendige redskaber til at gribe ind

over for personer, der ikke kan finde ud af at behandle deres dyr ordentligt.

Af de grunde, jeg har nævnt, kan regeringen imidlertid ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 12:39

**Anden næstformand (Søren Espersen):**

Fru Julie Skovsby for en kort bemærkning.

Kl. 12:39

**Julie Skovsby (S):**

Jeg hører ministeren sige, at der allerede i dag er regler om pålæg i dyreværnsloven, og lidt ligesom da vi behandlede beslutningsforslaget om at komme kamphundeoverfaldene til livs, er konklusionen, at reglerne er gode nok, som de her.

Jeg vil gerne komme med et konkret eksempel. Det er med en mand fra Horsens, der er blevet sigtet for at have tæsket sin hund til døde med et bræt. Det gjorde han foran flere vidner, som forskrækkede så til. Det her skete i november 2006, og den 19. februar var der ifølge Dyrenes Beskyttelse ikke faldet nogen afgørelse i sagen endnu.

Politianklager Lisa Dissing sagde til den her sag og de her lange sagsbehandlingstider i en artikel fra DR Syd, at man kunne give ejerne et pålæg, og hvis vedkommende stadig væk vanrøgtede eller mishandlede sine dyr, kunne man gå ind og fjerne dyrene, men man kan ikke forhindre, at vedkommende anskaffer sig nye dyr. Det er altså det, som politiet siger til det her.

Det, som de her vidner har oplevet, er, at den her mand er gået ud og har købt sig en ny hund, som han går rundt med, og politiet har ikke nogen mulighed for at gribe ind. Synes ministeren virkelig, at reglerne er gode nok?

Kl. 12:41

**Anden næstformand (Søren Espersen):**

Ministeren.

Kl. 12:41

**Justitsministeren (Lene Espersen):**

Jeg vil starte med at sige til fru Julie Skovsby, at det her er en lovgivende forsamling og ikke en dømmende magt, og derfor kan jeg ikke udtale mig om konkrete sager. Men jeg vil sige til fru Julie Skovsby, at jeg faktisk mener, at vi har rigtig, rigtig gode regler, de skal bare bruges. Der er mulighed for at give et pålæg, og der er mulighed for at sige til en ejer af et eller flere dyr, som ikke passer dyrene ordentligt, at vedkommende skal efterkomme vores ønsker, og hvis ikke vedkommende gør det, tager vi dyrene fra vedkommende. Der er også mulighed for at idømme ejere, der ikke behandler deres dyr ordentligt, både